

Bůh neposlal svého Syna svět odsoudit

O slavnosti Nejsvětější Trojice jsme v evangelním čtení vyslechli část Ježíšova rozhovoru s Nikodémem: „Tak Bůh miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný. Bůh přece neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby svět byl skrze něho spasen.“ A dále: „Ten, kdo nevěří, je už odsouzen, protože neuvěřil ve jméno jednorozeného Syna Božího.“ (srv. Jan 3, 16 – 18)

O Božím soudu hovoříme většinou v souvislosti s vlastní smrtí nebo s druhým Ježíšovým příchodem. Nicméně slovo, „kdo nevěří, je už odsouzen“, nám připomíná, že lidstvo jedním Božím soudem již prošlo. Bylo to v situaci, kdy Adam s Evou pojedli ze Stromu poznání dobrého a zlého. V tu chvíli přestali mít úzké společenství s Bohem, a v důsledku toho se jejich životní prostor změnil z života Ráje v život Země. Místo užívání si plodů Stromu života si museli svůj chléb začít dobývat prací v potu tváře a zápasit s „trním a hlozím“, tj. neustálými těžkostmi končícími smrtí. (srv. Gen 3, 16-19).

Díky civilizaci, která se od té doby až neskutečně rozvinula, se úroveň života zvýšila natolik, že si to neuvědomujeme. Zapomínáme, že jsme odsouzení předurčení k potýkání se s „trním a hlozím“. Máme proto tendenci těžkosti života vnímat jako křivdu či nezáměr Boha o nás. Bůh však nikdy pozemskou dokonalost neslíbil. Země nikdy rájem nebyla a nikdy jím nebude. V jeho očích je to prostor podobný očištku. Křížům a někdy i dosti těžkým se proto nevyhneme. Jeho vůlí je, abychom se z tohoto slzavého údolí dostali pryč. Přišel, ne aby nás ještě více ztrestal, ale aby nás doprovázel a povznesl. Vyzývá nás k proměně srdce a k následování, abychom mohli z tohoto místa vystoupit před Boží tvář, kde vládne spravedlnost, pokoj a

radost věčného života. Skrze slova evangelia nám pak připomíná, že pokud jeho výzvu k obrácení nerealizujeme, sami se odsuzujeme k další strastiplné životní pouti skrze různé těžké a bolestné „trní a hloží“ (různé stupně očištky). Zároveň nás ujišťuje, že jsme mu milí. Nikoho, kdo se k němu v srdci pozvedne, neodmítne.

Požehnanou dobu léta a vše dobré Vám přeje

